

ผ้าเหลืองเย็น

วันที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

โอวาทพระราชภาวนาวิสุทธิ

ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

วันจันทร์ที่ ๒๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

วันนี้ก็คงไม่พูดอะไรมาก เพราะสงสารลูกพระลูกเณรที่ตากแดด อยู่ด้านนอกอุโบสถ จำได้ว่าตอนเช้าพระภิกษุก็เปียกฝน ออกพรรษาดากแดด เจอทั้งเย็นทั้งร้อนเลยนะ เพิ่งทราบวันนี้ว่า พรรษาแต่ละรูป เยอะ ๆ กันแล้วทั้งนั้น โดยเฉพาะของหลวงพ่อกเอง เผลอประเดี๋ยวดียว ปีนี้ ๓๔ พรรษาไปแล้ว

บวชอย่างมีเป้าหมาย

ตลอด ๓๔ พรรษาของหลวงพ่อก นึกย้อนหลังตั้งแต่วันแรก ที่ได้เข้ามาสู่เพศสมณะ ก็ทำงานพระศาสนาเรื่อยมาจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ ไม่มีสักวันที่จะเบื่อหน่ายในเพศสมณะ มีเฉพาะตอนบวช ช่วงแรก ๆ ที่กำลังปรับตัวให้เข้าหู่เข้าพวกเขาได้ เพราะมันยังเป็นของใหม่อยู่ แต่ก็ไม่ได้เบื่อหน่ายในเพศสมณะ ปรับว่าทำอะไรถึงจะเป็นพระแท้ ทั้งที่เตรียมตัวบวชมาก่อนล่วงหน้าตั้งหลายปี แต่เวลาบวชขึ้นมาจริง ๆ ช่วงแรก ๆ ก็ต้องปรับตัว ปรับทุกอย่างเลย แต่พอตั้งหลักได้ก็อยู่อย่างมีความสุขเรื่อยมา

ทั้งนี้เพราะการบวชของหลวงพ่อกนั้นบวชอย่างมีเป้าหมาย บวชเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง เพื่อศึกษาวิชาธรรมกาย ดูเหมือนว่าบวชเพื่อศึกษาวิชาธรรมกายนี่จะเป็นหลักมาก ๆ เพราะได้ศึกษามาตั้งแต่อ่อน

บวชแล้ว ได้มุ่งมาตรงนี้ และก็บวชมาเพื่อฝึกฝนตนเองให้มีกายวาจา ใจสะอาดบริสุทธิ์เหมาะสมที่จะเป็นหนึ่งในพระรัตนตรัย และบวชมา เพื่อสร้างบารมี ก็สร้างกันเรื่อยมาเลย

เผลอประเดี๋ยวเดียว ๓๔ พรรษาไปแล้ว ยังมีความรู้สึกเหมือน เพิ่งบวชได้ไม่นานเลย ที่มีความรู้สึกอย่างนี้ก็เพราะว่า ให้อวัชณที่ผ่าน ไปในแต่ละวันนั้นผ่านไปด้วยเป้าหมายของการบวชอย่างที่ได้กล่าว มาแล้ว คือ เพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง ศึกษาวิชาธรรมกาย ฝึกฝน ตนเอง แล้วสร้างบารมี

หลวงพ่อก็จะโชคดีกว่าพวกเราที่มาในภายหลัง โชคดีที่ได้อยู่ ใกล้ชิดกับคุณยาย ได้รับการอบรมสั่งสอนแนะนำธรรมะปฏิบัติกับ ชีวิตของนักบวชจากคุณยาย แม้คุณยายท่านจะไม่ได้บวชเป็นพระ เพราะท่านเป็นเพศหญิง เพศแม่ แต่เมื่อได้อยู่ใกล้ชิดท่าน จะรู้สึกว่า ท่านเป็นพระ เป็นพระแต่เราเรียกยายท่านนั่นเอง ได้รับการอบรม สั่งสอนแนะนำจากท่าน แม้เป็นคำซ้ำ ๆ ซาก ๆ แต่ไม่น่าเบื่อหน่าย และชื่นใจทุกครั้งที่ได้ยิน มันก็น่าแปลกและอัศจรรย์จริง ๆ คำพูด ของผู้ที่มีเป้าหมายของชีวิต บวชอย่างมีวัตถุประสงค์ ฝึกตนกันมา อย่างดี เวลาพูดแล้วมีพลัง แม้จะเป็นคำซ้ำซาก ท่านจะตอบย้ำทุกวันที่ เจอกัน ยกเว้นบางช่วงที่หลวงพ่อบอกอนุญาตท่านเดินทางไปต่างจังหวัด สิ่งนี้ได้หล่อหลอมชีวิตหลวงพ่อให้รักในการเป็นนักบวช และวันคืน ก็ผ่านไปอย่างมีความสุข

แต่ถึงแม้วันนี้จะไม่มีคุณยายแล้ว บางท่านที่มาในภายหลังอาจไม่เคยเห็นคุณยายด้วยซ้ำ แต่ก็คงพอจะนึกเทียบเคียงได้ว่า ตอนที่ท่านยังมีชีวิตอยู่นั้นได้ให้การดูแลเอาใจใส่พระลูกหลานของท่านอย่างไร จึงอยู่กันอย่างเป็นสุขเรื่อยมาจนกระทั่งบัดนี้ แม้ว่าการทำงานพระศาสนาจะมีอุปสรรค แต่ทุกคนไม่ได้คำนึงถึงอุปสรรค คิดแต่ว่าเป็นเรื่องของ การสร้างบารมี เรื่องของการฝึกตัว เรื่องของการที่จะเดินทางไปสู่เป้าหมาย เพราะฉะนั้นแม้ว่าในภายหลังหลวงพ่อบอกว่าน่าจะพอเทียบเคียงกันได้ แต่ขอยืนยันว่า **เพศสมณะนี้ผาสุก มีความรื่นรมย์ ถ้าเรา คิดแบบพระ พุดแบบพระ ทำแบบพระ และมีเป้าหมายชีวิตที่ ชัดเจน** อย่างน้อยก็ ๔ อย่าง ที่หลวงพ่อบอกกล่าวไปแล้ว

จะเห็นว่า วันเวลามันผ่านไปเร็วมาก เพิ่งเหลียวไปดูเมื่อกันนี้ ดูให้มันชัดเจนว่า หลวงพ่อพรรษาเท่าไร ๓๔ แล้ว แล้วก็มองถัดกันลงมา ๓๐ กว่าพรรษา ยังเหลือกันไม่กี่รูป ก็ชื่นใจที่สร้างบารมีเคียงบ่าเคียงไหล่กันมา และหลวงพ่อก็เชื่อว่า ๓๐ กว่าพรรษาของหลายรูปนี้ก็ต้องมีชีวิตในเพศนักบวชอย่างมีความสุข มีความปิติ เบิกบาน ภาควุฒิใจ ในเพศสมณะนี้ ไม่อย่างนั้นมันอยู่ไม่ได้

ผ้าเหลืองร้อน

เราคงได้ยินคำว่า “ผ้าเหลืองมันร้อน” ที่จริงผ้าเหลืองไม่ร้อน แต่ใจเราร้อนจนกระทั่งไม่อาจอยู่ในผ้าเหลืองได้ สาเหตุก็มิใช่แค่ไม่กี่เรื่อง

สตรีกับสตาบคันนี้แหละ สตรีเป็นเรื่องมาอันดับแรก คือ มันอยากมีเมีย พอมีก็ต้องสร้างบ้านสร้างเรือน ต้องมีครอบครัว เอาครัวมาครอบ หรือครอบกันทั้งครัวอะไรอย่างนี้ ต้องทำมาหากินเลี้ยงชีวิตของครอบครัว ใจก็จะหมกมุ่นกับสิ่งเหล่านี้ แล้วเรื่องอื่นก็จะตามมภายหลัง อยากมีลาภ มียศ มีสรรเสริญ มีอะไรต่ออะไรสารพัด อย่างนี้อยาก

หรือบางทีไม่มีอย่างนี้ ก็อดทนต่อคำสั่งสอนยาก อดทนต่อการสั่งสอนของพระเถระานุเถระซึ่งปรารภนาให้พระลูกหลานนี้เป็นพระแท้ สมบูรณ์ เพราะไม่เข้าท่านก็ต้องมรณภาพแล้ว อยากจะฝากฝังพระศาสนา เอาไว้ให้สืบทอดกันต่อไปให้ยาวนานที่สุด เพื่อให้เป็นแสงสว่างส่องทางชีวิตของมนุษย์และเทวดา หรืออย่างน้อยก็อยากจะประดับประดาพระลูกหลานที่ตัดสินใจเข้าสู่เพศสมณะนี้ ได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการบวชจึงได้แนะนำสั่งสอนกันตามธรรมวินัย ที่นี้ไอ้ตัวตื้อในใจเรามีอยู่ ฟังแล้วก็อดจะตื้อตึงไม่ได้ มันเบื่อ พอเบื่อก็เลยลาสิกขา จะได้ไม่ต้องไต่ยินไต่ฟังคำตักเตือน นี่มันอยู่ไม่ค่อยได้เพราะอย่างนี้ ส่วนเรื่องอื่นเป็นเรื่องเล็กน้อย เรื่องหลักใหญ่ ๆ ก็มีกันแค่นี้

เพศนักบวชเหมาะสมสำหรับทุกชีวิต

หลวงพ่อกว่า เมื่อเราตัดสินใจบวชแล้ว ควรจะเดินหน้า เพราะชีวิตข้างหน้ามันสว่างสดใส ไม่ควรหันหลังกลับไปสู่ชีวิตที่มืด แม้ดวงอาทิตย์จะแผดแสงแรงกล้าแค่ไหน ในบ้านมีไฟฟ้าส่องสว่าง

วันธรรมชัย ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๒

แต่ถ้าไปอยู่ในชีวิตของเพชรราวาสมันมืด ทั้งมืดทั้งร้อน
กลางคืนเป็นควีนกลางวันเป็นไฟ ร้อนรุ่มกลุ้มใจกันทีเดียว

ชีวิตพรอวาสจะรักษาศีลประเพณีธรรมให้บริสุทธิ์บริบูรณ์มันยาก ใครเป็นพรอวาสมาก่อนบวชจะรู้ดี หรือสึกออกไปแล้วเดี๋ยวก็รู้ว่ามันยาก และยิ่งต้องแก่งแย่งแข่งขัน แย่งชิงทรัพยากร ชิงยศ ชิงตำแหน่งกัน ต้องเบียดเบียนกัน เพราะฉะนั้นจะให้มันใสบริสุทธิ์บริบูรณ์เหมือนเพชรนั้นยาก

เทศน์กบวชเป็นเทศที่เหมาะสำหรับทุกชีวิต ท่านใช้คำว่า “ทุกชีวิต” เพราะว่าจำลองมาจากพระนิพพาน พระนิพพานไม่มีใครห่วงทางเก่งสักคน ล้วนอยู่ในชุดผ้ากาสาวพัสตร์ทั้งนั้น มีความสุขเป็นบรมสุขทีเดียว เป็นความสุขที่ยิ่งใหญ่กว้างขวางกว่าความสุขของอรุปรพรม ของพรหม ของชาวสวรรค์ ของมนุษย์ เครื่องแบบยูนิฟอร์มนั้นดูสง่างาม แล้วก็เรียบง่าย

ถอยหยาบลงมา ก็มาดูต้นแบบของเรา คือ พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระอรหันต์ทั้งหลาย ซึ่งเราจะเห็นได้ง่ายและชัดเจนกว่าเห็นพระนิพพาน ถึงแม้ไม่เห็นองค์ท่านแต่ประวัติของท่านที่สืบบันทึกไว้ทำให้เราพอจะเห็นภาพได้ชัดเจนขึ้น จากชีวิตขององค์รัชทายาทที่จะได้ครอบครองมหาสมบัติจักรพรรดิในอีกไม่กี่วันข้างหน้า จะได้ครองทวีปทั้ง ๔ สมบูรณ์ไปด้วยความสุขที่มนุษย์พึงปรารถนา ทั้ง

สตรี สดางค์ ลากยศสรเสริญ อำนาจวาสนา แวดล้อมไปด้วยผู้ที่พร้อมจะปฏิบัติตามคำสั่ง แต่ท่านก็ละทิ้ง เหมือนบัวน้ำลายทิ้ง มันยากนะที่จะทิ้งสิ่งเหล่านี้ได้ วัดใจของเราสิ บางช่วงที่ใจตกเรายากวิ่งไปหาสิ่งเหล่านี้ พอใจสูงขึ้นเรามองเห็นทุกซอกซอกได้ชัดเจนก็ถอยห่างออกมา นั่นแหละชีวิตของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ทรงละทิ้งสิ่งที่มนุษย์ปรารถนา ที่ผู้ไม่รู้ทั้งหลายอยากได้ ที่คนเขลาหมกอยู่

นอกจากนี้ยังมีพระอรหันต์มากมายที่อดีตเป็นลูกของมหาเศรษฐี บางท่านมีสมบัติจักรพรรดิตกไม้พร่อง อย่างท่านชฎิลเศรษฐี โชติกเศรษฐี ทอดทั้งสมบัติจักรพรรดิตกไม้พร่อง ออกบวชเป็นพระอรหันต์ ทั้งสองท่าน คงเชื่อว่าตกเท่าไรไม้พร่องสักที มันเหนียวเหมือนกันนะ แต่มนุษย์มันอยากได้ทั้ง ๆ ไม่มีจะให้ตก ออกไปนี่ลำบากนะจ๊ะ ต้องไปยกมือไหว้เขา ต้องทำมาหากินลำบากทีเดียว นี่เราพอเทียบเคียงได้กับชีวิตพระพุทธรเจ้าและพระอรหันต์ทั้งหลาย

มาดูใกล้ตัว พระเดชพระคุณหลวงปู่ ของเรา หลวงพ่อก็ไม่ได้เจอท่าน แต่เห็นคุณยายเห็นหลวงปู่ที่อยู่ในยุคของท่านมาแล้วให้ฟัง ฟังแล้วชื่นใจ ปลื้มใจ บางท่านก็อยู่ในวัดปากน้ำ บางท่านก็ปลีกตัวมาสร้างสำนักเอง บางท่านอยู่อย่างสมณะ มีกุฏิหลังเล็ก ๆ ปลูกอยู่ท้ายวัด ใกล้เคียง ๆ โบสถ์ กุฏิเล็กจิ๋วจริง ๆ ไม่น่าเรียกกุฏิ คือ ถ้ำนอนแล้วมันยาวกว่าตัวหน่อยหนึ่ง บนหัวก็สักคิบบหรือสองคิบบ ปลายเท้าคิบบิด ๆ ข้าง ๆ ก็

ลักสองศอก เกลี้ยงดีจัง ยังเคยไปฟังธรรมจากท่าน แล้วท่านนำพาไป
บิณฑบาต กลับมาก็มาบูชาข้าวพระกันสองรูป คือท่านกับหลวงพ่อนะ
อยู่ใต้เพิงหมาแหงนหลังคาเป็นสังกะสี

ฉันเสร็จไม่คุยเรื่องอื่น คุยแต่เรื่องหลวงปู่ผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย
กับพระที่อยู่ร่วมยุคร่วมสมัยกัน ฟังแล้วใจมันพอง มีความปิติ
เบิกบาน เหมือนอยู่ใกล้หลวงปู่ของเรา และก็ได้เห็นปฏิปทาของ
แต่ละรูป อยู่มาได้ด้วยความสุขจากเป้าหมายของชีวิต หรือจากโอวาท
ของพระเดชพระคุณหลวงปู่ที่นั่นแหละ หน้าตาท่านจะสดใสเบิกบาน
ผิวพรรณวรรณะผ่องใส เนื้อหยาบอย่างนั้นะ แต่มีอมเล็ดอมผาด
แล้วนวล ๆ นุ่มเข้าไปลูบไปคลำ นุ่มกรบนุ่มไหว แล้วอยากฟังท่านพูด
จังเลย จีวรก็ขาด ๆ นะ เห็นปะเต็มเลย แต่ไม่ใช่ปรุงแต่งเอาไว้ให้
คนเขาเห็นว่าสมณะมักน้อยน่าเลื่อมใส ไม่ใช่อย่างนั้น แต่มันเป็น
อริยาไฉยของท่านจริง ๆ

ดูสิว่าวันหนึ่งท่านจะคุยเรื่องอะไร ก็เข้าไปคุยกับท่าน มีแต่เรื่อง
หลวงปู่กับธรรมะ คุยไม่กี่ทีไปนิพพานอีกแล้ว เดียวก็เข้าศูนย์กลางกาย
เดี๋ยวก็ไปฐานที่ ๗ พอคุยกับพระรุ่นที่อยู่ร่วมสมัยกับพระเดชพระคุณ
หลวงปู่ของเรา มันทำให้เห็นภาพท่านชัด การบวชอย่างมีวัตถุประสงค์
ที่จะเป็นพระแท้ ทำพระนิพพานให้แจ้ง ศิกษาวิชชาธรรมกาย ผูกฝน
ตนเองแล้วก็สร้างบารมี

ทุ่งนาฟ้าโล่งก่อนจะมาเป็นวัดพระธรรมกาย
บุญสถานอันศักดิ์สิทธิ์ในปัจจุบัน

วันเวลาที่ผ่านไปในแต่ละวันซึ่งมี ๒๔ ชั่วโมง เท่ากับชาวโลกทั้งหลาย มันเหมือนกับวันหนึ่งมีแค่ ๒-๓ ชั่วโมง กลับตาลิสมตาไม่กี่ทีก็มีตแล้ว ตื่นมาฉันเช้า นั่งธรรมะ ออกมาฉันเพล ฉันเสร็จ นั่งธรรมะ มาศึกษาธรรมะ สิมตาทีกี่เย็นอีกแล้ว กลับอีกที่มีตแล้ว แล้วพอกลับไปใจมันหยุดมันนิ่ง ใจมันละเอียด ยาวเหมือนเส้น หลาย ๆ ชั่วโมงเหมือนชั่วโมงเดียว เหมือนกับวันเวลามันผ่านไปอย่างรวดเร็ว จะจำวัดอีกแล้ว จำวัดอยู่ในกลาง ดูดวง ดวงค์พระ หรือนึกว่ามีพระอยู่ในตัว มีดวงอยู่ในตัว ไม่หงไม่เหินอะไรกับเขาหรอกก็ดูกันไป ก็มีความสุข จากไม่เห็นเดี๋ยวมันเห็นของมันเอง คือ ทำทุกวันแล้วก็ทำทั้งวันด้วยความสุขสนุกสนาน เพลอประเดียวเดียว ๓๔ พรรษาแล้ว พรรษาที่เหลือข้างหน้านั้นสั้นเหลือเกิน เพลอประเดียวเดียว เรายังสร้างบารมีได้ไม่เท่าไรเลย

เพราะฉะนั้น ใครคิดจะลาสิกขาคิดให้ตึะลูกนะ ถ้ามันไม่จำเป็นจริง ๆ ละก็บวชสร้างบารมีเถอะ ไปศึกษาวิชาธรรมกาย มีสิ่งที่เราจะเรียนรู้อีกเยอะ รู้ไหมสวรรค์ชั้นไหนเกิดขึ้นมาก่อน แล้วเทวดาอยู่ชั้นไหนมาก่อน บนสวรรค์มีเงาไหม มีมุมมืดไหมก็ต้องหาคำตอบกัน อย่างในโบสถ์ยังมีมุมมืด ในวิมานมีไหม ถ้าเราไม่รู้เราก็บอกมีมั่ง หรือไม่มีมั่ง ใช้สันนิษฐานวิทยา ที่นี้เมื่อคนอื่นเขาพิสูจน์ได้ เราก็ต้องพิสูจน์ให้ได้ นี่คำถามเล่น ๆ เท่านั้น

อย่างการบังเกิดขึ้นของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระกกุสันโธ พระโกนาคมะ พระกัสสปะ แต่ละตำรับตำราไม่ตรงกันเลย ใน ๖๔ อันตรกัปหลัง บางตำราก็บอกว่า เกิดขึ้นในอันตรกัปที่ ๘ บ้าง พระกกุสันโธ อันตรกัปที่ ๘ พระโกนาคมะ อันตรกัปที่ ๙ พระกัสสปะ อันตรกัปที่ ๑๐ พระสมณะโคตม อันตรกัปที่ ๑๑ เรียงกัน แต่บางตำราเขาบอกไม่ตรงกัน แล้วเราจะยึดถืออันไหนเป็นแบบ นี่ก็เป็นสิ่งที่ชวนให้เราต้องศึกษาค้นคว้า ถ้าไปอยู่ในเพศฆราวาสไม่มีเวลาศึกษา ต้องเสียเวลาไปคิดเรื่องทำมาหากิน เรื่องครอบครัว

โอวาทสำหรับผู้ทีละสิกขา

ถ้าใครไม่จำเป็นจริง ๆ อย่าเพิ่งลาสิกขา แต่ถ้าจำเป็นเพราะลาสิกขาแล้วงานมาก็เอา หรือมีครอบครัวต้องเลี้ยงบุตรภรรยา ก็เอา แต่ลาสิกขาไปแล้วก็อย่าลืมประพฤติปฏิบัติธรรม สร้างบารมี เพราะเราเกิดมาสร้างบารมีนะลูกนะ

บางท่านที่จะลาสิกขา หากสามารถอยู่รับภริยาได้ก็ควรจะอยู่ แล้วก็ควรจะปลงผมให้หัวมันสามัคคีกัน อย่าไปเสียตายผม บางรูปเสียตายจะลาสิกขาแล้วไม่ยอมปลงผม เก็บผมไว้ก่อน พอลาสิกขาแล้วมันจะได้ยาว สั้นได้มันก็ยาวได้นะลูกนะ เพราะฉะนั้นปลงไปซะ ถ้าจะอยู่รับภริยานะ

ลาสิกขาออกไปแล้ว ออกไปด้วยหัวใส ๆ โหงวเฮ้งดี เอาบุญไปฝากทุกคน ใครเห็นจะได้ชื่นใจ และเราควรจะต้องด้วยความภาคภูมิใจ

แค่เดือนสองเดือนเดียวมันก็ยาวแล้ว ใครที่เข้ามาใกล้ จะมายั่ว มาเหย
มาเย้า เราก็อุดกับเขาดี ๆ ให้เขาเข้าใจวัตถุประสงค์ของการบวช และ
ความจำเป็นของการลาสิกขากับการปลงผมว่า เราเสียดายเพศสมณะ
แต่เพราะความจำเป็นจึงต้องลาสิกขาออกมา

ไม่ใช่ออกมาผอมยาวแล้ว นี่แสดงว่าอยากออกมาตั้งนานแล้ว
เพราะนั่งชืดปฏิกินอยู่ เมื่อไรจะหมดพรรษาสักที นี่เอาหัวไปเป็นพยาน
ให้เขาเห็นว่า ได้ชืดปฏิกินเอาไว้ อายเขานะลูกนะ แล้วไม่เป็นทางมา
แห่งบุญด้วย บวชคราวนี้ได้บุญไม่ได้เต็มเม็ดเต็มหน่วย **บุญบวชนี้ไม่ใช่**
แค่ครองผ้ากาสาวพัสตร์แล้วมันจะได้บุญเต็มที่ มันได้มานิดหนึ่ง
แต่ได้ตอนปฏิบัติตัวให้เป็นพระแท้ที่สมบูรณ์

ก่อนลาสิกขาเราก็นั่งสมาธิทำใจใส ๆ นึกถึงบุญตั้งแต่บวชวันแรก
จนกระทั่งถึงวันสุดท้าย แล้วอธิษฐานจิตว่า ข้าพเจ้ามีความจำเป็นต้อง
ลาสิกขาออกไป ขอให้บุญนี้เป็นพลังแห่งความสุขและความสำเร็จใน
ชีวิต ในธุรกิจการงาน ในหนทางแห่งการสร้างบารมี ให้บุญนี้คุ้มครอง
ให้ใจใส ๆ ไม่หมองเลยตลอดชาติ ใครเข้าใกล้ก็ขอให้ใจเขาใส ๆ แล้ว
ก็จะรักาศิล ๕ ให้บริสุทธิ์บริบูรณ์ วันพระจะบำเพ็ญเนกขัมมบารมี
ถือศีล ๘ จะไม่ห่างวัด จะพาครอบครัวหมู่ญาติมิตรเข้าวัด จะทำหน้าที่
อุบาสกให้สมบูรณ์ คือผู้ที่จะอุปถัมภ์พระพุทธศาสนา และเป็นผู้ประกาศ
ธรรมในเพศฆราวาส ไม่ใช่พอสึกออกไปแล้วเขว่งเลย มันมีวงบุญ

กับวงเหล้า เราจะเข้าวงไหน ถ้าเข้าวงเหล้าก็จะเข้าอีกวงหนึ่ง คือวงนรก ไปนอนให้เขากรอกน้ำกรดร้อนในมหานรก ซึ่งมีหลากหลายและยาวนานทีเดียว ถ้าเข้าวงบุญ จะได้ไปพิสูจน์ว่า ในวิมานมีเงาไหม มีมุมมืดไหม มีอะไรน่าติดตาม น่าตื่นเต้น น่าปลื้มอกปลื้มใจ

ใครจะลาสิกขาทำให้ถูกหลักวิชา แต่ถ้าถามความรู้สึกหลวงพ่อก็บอกว่า เสียตายที่จะลาสิกขากันไป เห็นกันอยู่ลัด ๆ จะมาพลัดพรากกันไป

มหาปวารณาในสมัยพุทธกาล

เมื่อสักครู่นี้ เราได้ปวารณากัน จะถือว่าเป็นธรรมเนียมปฏิบัติกันก็ได้ แต่ในสมัยพุทธกาลเขาทำกันจริง ๆ คือเรื่องเล่น ๆ หรือทำเป็นพิธีไม่มีในสมัยพุทธกาล ทุกรูปต่างมีส่วนร่วมรับผิดชอบชีวิตนักบวชซึ่งกันและกัน เพราะทุกชีวิตที่เข้ามาสู่ร่มเงาพระพุทธศาสนา แม้มาจากหลากหลายอาชีพ ต่างชนชั้น แต่ก็มาด้วยเป้าหมายมโนปณิธานที่ชัดเจนแจ่มใส บวชเพราะเห็นภัยในวัฏสงสาร เพื่อแสวงหาหนทางพระนิพพาน ซึ่งได้รับฟังคำสั่งสอนจากพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่า เป็นบรมสุข เป็นหนทางเดียวที่จะพ้นจากกฎแห่งกรรมและกฎของไตรลักษณ์ และเป็นที่เดียวที่ปลอดภัยและมีชัยชนะ มีความผาสุกเป็นนิรันดร์

เพราะฉะนั้นทุกชีวิตจะมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบซึ่งกันและกัน จะต้องช่วยกันประคับประคองแต่ละรูปให้มีข้อวัตรปฏิบัติไม่ให้เกิดไป จากคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพราะถ้าปฏิบัติตามคำสอนของ พระพุทธองค์แล้ว เป็นได้อย่างเดียวคือเป็นอย่างที่ว่าพระพุทธเจ้าเป็น คือ หมดกิลีสอาสวะ สมบูรณ์ทั้งวิชาและจรณะ

เมื่อถึงวันสุดท้ายก่อนออกพรรษาหนึ่งวัน จะมาประชุมพร้อมกัน ปวารณากันว่า ใครเห็น ไฉน หรือสงสัยว่า ข้าพเจ้าทำบกพร่องผิด พลาดจากคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรงไหนละก็ ให้ช่วยแนะนำ ตักเตือนโดยธรรมด้วยเถิด เพราะลำพังเราดูตัวเองบางครั้งก็ไม่ทราบ ว่ามันบกพร่องผิดพลาดตรงไหน คิดว่าเราทำดีแล้ว หรือบางทีก็ไม่รู้ ทำเพราะอยากทำ เพราะความเคยชิน ให้ช่วยชี้ช่องเหมือนชี้ชุมทรัพย์ แนะนำตักเตือนโดยธรรมด้วยความรักและปรารถนาดี และจะกราบ ขอบพระคุณอย่างยิ่งเลยที่ได้ช่วยชี้ชุมทรัพย์ให้ เหมือนชี้หนทางที่ ถูกต้องให้เดินว่า ทางนี้สว่าง ทางนี้มีดี ทางนี้อบาย ทางนี้สุดดี จะเป็น พระคุณอย่างยิ่งในการแนะนำ

สมัยนั้นให้มานั่งหัตถบาสใกล้ ๆ กัน เพราะยังไม่มีไม้เท้า จะได้ยืนกันทั่วถึง และปวารณากันไปตามลำดับพรรษา เป็นการลดมานะ ทิฐิสำหรับพระพรชาสูง ๆ เพราะถ้าไม่ปวารณากันอย่างนี้ ผู้มี พรรชาน้อยจะไม่กล้าเตือน แม้แต่จะพูดอ้อม ๆ หรือเลียบ ๆ เคียง ๆ แต่ถ้าปวารณากันอย่างนี้ค่อยกล้าที่จะแนะนำ

เมื่อปวารณากันเสร็จแล้ว ต่างก็แยกย้ายกันไปเดินธุดงค์แสวงหา
ที่วิเวก ตามป่าเขา ห้วยหนองคลองบึง เรือนว่าง โคนไม้ ลอมฟาง ให่กายน
วิเวก จิตวิเวก อุปธิวิเวก ที่นี้เมื่ออยู่ไกลหูไกลตาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
หรือพระอุปัชฌาย์ บางครั้งพลาดพลั้งเรื่องพระธรรมวินัยโดยรู้เท่า
ไม่ถึงกาล เจอกันก็จะได้แนะนำกันได้ เพราะหากทำพลาดในเพศสมณะ
จะมีวิบากกรรมต้องไปอบาย หัวโล้น ๆ ตัวผอม ๆ เปลือยกายอยู่ใน
อบายเต็มไปหมดเลย

มหาปวารณาในยุคปัจจุบัน

ยุคนี้เขาเตือนด้วยความรักและปรารถนาดีกันจริง ๆ แต่ต่อมา
ก็ทำปวารณากันเป็นธรรมเนียมสืบทอดกันเรื่อยมา ก็ยังดีที่ยังทำ
กันอยู่ และปวารณากันเป็นภาษาบาลีก็เลยไม่รู้ว่าจะพูดอะไร เมื่อไม่รู้
เรื่องเวลาเตือนกันก็จะหงุดหงิด ชุนมัว พอหงุดหงิดก็ขยายจากใจมา
สู่ระบบประสาทและกล้ามเนื้อแล้วออกที่ใบหน้าและดวงตา คนเตือน
เห็นเข้าก็ตกใจ ไม่กล้าเตือนอีก เพราะถ้าเป็นอย่างนี้ลื้ออยู่เฉย ๆ ดีกว่า
คนเตือนนี้ เสี่ยงนะ ที่นี้เราปวารณากันแล้วเราจะเอาอย่างไร จะทำตาม
ธรรมเนียมปฏิบัติที่เขาสืบทอดกันมาสองพันกว่าปี หรือนอกจากเป็น
ธรรมเนียมแล้ว เราทำกันจริง ๆ เลยเหมือนในสมัยพุทธกาล

เพราะพระศาสนาตอนนี้ล่อแหลม กำลังต้องการทีมเวิร์คของผู้รัก
พระศาสนาที่จะช่วยกันฟื้นฟูคำสอนดั้งเดิมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ให้หวนคืนมา เอาไว้เป็นที่พึ่งต่อตัวเรา ต่อพระศาสนา ต่อภพพรหม และเป็นที่พึ่งต่อมนุษย์และเทวทั้งหลาย

พรรษานี้ปวารณากันแล้ว ความจริงหลวงพ่อกว่า มันน่าจะทำทั้งสองอย่าง สังเกตดูตัวเราสิว่าเวลาใครเตือน เราหงุดหงิดไหม ใจหมองไหม ถ้าหมองละก็มองไม่เห็นอบาย

ที่นี้เวลาหงุดหงิดเมื่อใครเตือน ก็อย่าให้ล้นออกมาทางปาก ทางลูกนัยน์ตา หรือกิริยาท่าทาง ทางลูกนัยน์ตาก็ริยาท่าทางยังไม่ค่อยเท่าไร ยังพออ้างได้ แต่ออกมาทางปากจะมีปัญหา กิริยาท่าทางเรายังอ้างได้ว่า ไม่ได้หงุดหงิดท่านแต่ยุ่งมันกัด แล้วทำไมท่านมองผมอย่างนั้นล่ะ อ้อ ลมมันขึ้น

มีเรื่องจริงอยู่เรื่องหนึ่ง หลวงตารูปหนึ่งถูกโยมคนหนึ่งไปเตือนเข้าหงุดหงิด พอหงุดหงิดท่านชกถุยเลอะหน้าโยมที่หนึ่งข้างหน้าอ้าว หลวงตาทำไมทำอย่างนี้ เสดมมันติดคอ แล้วทำไมต้องชกมาทางผมด้วยละ ทำไมไม่เอาข้าง ๆ ถ้าชินกฏทำอย่างนั้นเสดมมันก็ติดคอภูตตายสิ เพราะฉะนั้นกฏต้องชกออกก่อน หลวงตาโกรธผมหรือเปล่าไม่ได้โกรธ เสดมมันติดคอ นี่มีข้ออ้าง นี่เรื่องจริงที่เกิดขึ้นกับคุณถาวรเจ้าเก่า ที่ไปเจอมาแล้ว

เพราะฉะนั้นพรรษานี้ปริกษาหาหรือว่า เราจะเอาอย่างไร จะปวารณาแค่เป็นธรรมเนียมหรือเอาจริงด้วย เอาสองอย่างนะลูกนะ

รุ่มบุกเบิกสร้างวัดพระธรรมกาย

พระศาสนามำลังต้องการตรงนี้นะมากเลย พระศาสนามองต้องการมากแต่ก็ยังไม่ไกล องค์กรของเราเนี่ยแหละต้องการมากที่สุดเลย

พระธรรมกายภายในคือเป้าหมาย

เรากำลังอยู่ในสมรภูมิ ยังสู้ศึกกันอยู่ ยังไม่แพ้ไม่ชนะ **พญามารคือศัตรู คู่แข่งคือเวลา** มันเข้าไปสิงมนุษย์คนโน้นคนนี้ให้เป็นด้านของพญามาร ทำให้เราเสียเวลาสร้างบารมีกันได้ไม่เต็มที่ ใครจะเชื่อว่า ไม่มีมารบารมีไม่เกิดก็ตาม แต่หลวงพ่อบอกอย่างนี้ **มารมีบารมีลด มารหมดบารมีเพิ่ม** มารมีบารมีลด เพราะทำให้สร้างบารมีลำบาก ต้องเสียเวลาไปปกป้องมัน

ตอนนี้เรายังอยู่ในสมรภูมิ ต้องการความเป็นหนึ่งเดียวกัน แบบนักรบข ต้องมีหัวใจดวงเดียวกัน คิดเหมือนกัน พูดเหมือนกัน ทำเหมือนกัน เข้าถึงแสงสว่างเหมือนกัน ดวงเหมือนกัน กายภายในเหมือนกัน พระธรรมกายเหมือนกัน ศีลภาวนาธรรมกายเหมือนกัน ๆ กัน ต้องการตรงนี้นะมากเลย หลวงพ่อบอกอยากให้ลูกทุกรูปมีความต้องการตรงนี้ด้วย

อยากเข้าถึงพระธรรมกายกันไหม อยากแค่ไหน มันต้องอยากขนาดไม่ได้ลงแดงเหมือนคนติดยาเสพติด ไม่ได้ตายเออะ วัดตัวเราว่าถึงขั้นนี้แล้วหรือยัง หลวงพ่อบอกอยากให้ลูกทุกรูป

เข้าถึงตรงนี้จึงเลย ถ้าหลวงพ่อยากอยู่รูปเดียว ลูกทุกรูปไม่ลงมือ
มันก็ไม่สมปรารถนา มันต้องอยากเหมือน ๆ กัน อยากเข้าถึง
พระธรรมกายกันจริง ๆ ไม่ได้ตายเถอะ แล้วก็ทำทุกวัน ทำทั้งวัน
**ไม่ว่าจะมีภารกิจอะไร เราก็ทำไปเรื่อย ๆ สักวันหนึ่งเราจะ
เข้าถึงได้อย่างอัศจรรย์**

หลวงพ่อบอกว่า ลูกทุกรูปเข้าถึงได้ ขอให้มีความมั่นใจในตัวเรา
ว่า เราทำได้ ถ้าเรามีบารมีน้อยมาอยู่รวมกันไม่ได้ แล้วถ้าไม่เคย
ทำธรรมะวิชาธรรมกายมาก่อนมาอยู่รวมกันไม่ได้อีกเหมือนกัน
เพราะวัดมีกระจัดกระจาย ๓๐,๐๐๐ กว่าวัดทั่วประเทศ แต่เราเลือก
วัดพระธรรมกาย มันต้องมีเชื้อสายอยู่ถึงมารวมกันได้ เหมือนฝูงนก
เข้าฝูงนก ฝูงเนื้อเข้าฝูงเนื้อ ฝูงปลาก็อยู่ในฝูงปลา ธรรมกายก็ต้องอยู่ใน
หมู่ของธรรมกาย เพราะฉะนั้นต้องเข้าถึงได้อย่างแน่นอน เหลืออย่าง
เดียวอยากเข้าถึงพระธรรมกายจริงไหม อยากขนาดไหน ถ้าอยากขนาด
ลงแดง ก็จะต้องสมหวังสักวันหนึ่งนะลูกนะ ต้องสมหวัง

ภิกขุ คือ ผู้ให้ด้วยอาการปกติ

วันวันมหาปวารณา ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๑ เหลือเวลาอีก ๑๓ วัน
จะทอดกฐิน ใช้เวลาให้เป็นประโยชน์ในการสร้างบารมี ศักยภาพของ
พระแต่ละรูปที่สามารถสร้างประเทศได้นะ สามเณรรูปหนึ่งสามารถพลิก
ประเทศให้เป็นสัมมาทิฏฐิ ให้เป็นพุทธศาสนิกชนได้ พระมีอำนาจ

มากกว่านั้นมาก ก็ขนาดสามแฉกเป็นแค่น้อย เป็นเทือกเขาเหล่อกอ
ของสมณะ สมณะนี่เป็นต้นแล้ว มีพาวเวอร์มาก รูปหนึ่งสามารถ
ตั้งกองให้กับญาติโยมทั้งหลายได้มหาศาลทีเดียว รูปหนึ่งร้อยกอง
สบาย ๆ

เพราะชาวโลกเขายังไม่รู้เรื่องการสร้างบารมีเลย ไม่รู้เรื่องราว
ความจริงของชีวิต ในฐานะที่เรามาถึงแสงสว่างก่อน ถึงแม้ยังไม่เห็น
แต่ก็รู้และเข้าใจมากกว่าคนอื่นเขา นำความรู้ที่เราได้ยินได้ฟัง
ได้ประพฤติปฏิบัติได้ศึกษาเล่าเรียนนี้แหละไปเล่าสู่กันฟังให้เขาเข้าใจ
พอเขาเข้าใจอะไรมันก็ง่าย เพราะทุกคนมีปัจจัยแต่ขาดความรู้ เมื่อไม่มี
ความรู้ก็ยังไม่มีความศรัทธา เราก็ต้องไปปลูกศรัทธาในใจเขาก่อน

หลวงพ่อบอกว่าลูกทุกรูปกำลังทำอยู่ แต่บางที่เราอาจทำตาม
กำลัง ยังไม่ได้ทำเต็มกำลัง ถ้าทำเต็มกำลังมันจะมีความปีติภาคภูมิใจ
มีความสุขในการระลึกรู้ถึงบุญ มันปลื้มนะในการที่ปลูกฝัง
สัมมาทิฐิหรือแสงสว่างให้ใครสักคนหนึ่งและเขาได้ทำตาม
นั้น ปลื้มที่ว่าทรัพย์นี้จะเป็นประโยชน์ต่อเขาไปอีกยาวนานใน
สังสารวัฏ เท่ากับเราไปช่วยรักษาสমබ්တและเปลี่ยนสมบัตินี้ของ
เขาให้เป็นมหาสมบัตินิ่งใหญ่ ให้เขาได้สร้างบารมีไปอย่าง
สะดวกสบายต่อไปอีกในอนาคต ไปรื้อผังจนถาวรของเขาให้
เป็นผังร่ายถาวร มีสุขไปนับภพนับชาติไม่ถ้วน แล้วอย่างนี้มัน
จะไม่น่าปลื้มได้อย่างไร

เราไม่ได้ไปขอเขาอะ เราไปให้เขาต่างหาก ให้บุญ ให้แบบอย่างที่ดีต่อชาวโลก ให้ความรู้ที่เขายังไม่รู้เรื่องเลย ให้แสงสว่าง ให้สุคติภพ ให้สมบัติใหญ่ ทั้งมนุษย์สมบัติ ทิพย์สมบัติ และนิพพานสมบัติ เพราะฉะนั้นหลวงพ่อก็ไม่ค่อยชอบที่เขาแปลคำว่า “ภิกขุ” คือ ผู้ขอด้วยอาการปกติ หลวงพ่อว่าไม่ใช่ละ **ภิกขุ คือ ผู้ให้ด้วยอาการปกติ** แต่เขาแปลกันเป็นอย่างนั้นแล้วไม่รู้จะทำไม เพราะฉะนั้นเราก็แปลใหม่ ไม่ได้แปลไว้สอบนะ แต่แปลไว้ใช้งาน

เราเป็นผู้ให้ ผู้ให้ต้องไปอย่างองอาจแบบพระเจ้าจักรพรรดิ แบบมหาราช แบบ The Great ต้องไปแบบองอาจอย่างนั้น และเอาปิติเป็นรางวัลกลับมา เพราะฉะนั้นเมื่อไปอย่างผู้ให้ เราจะไปจิตจ้อยหงอยสนิทเหมือนไก่เหงาได้อย่างไร เราได้ให้ธรรมทาน คือ การให้ที่ยิ่งใหญ่ ยิ่งกว่าการให้ราชบัลลังก์ ยิ่งกว่าการให้สมบัติจักรพรรดิ ผู้ให้ธรรมทานมันต้ององอาจแบบมหาราช แบบ The Great ผู้ยิ่งใหญ่

ยุคนี้ยุคสร้างบารมีที่เราจะต้องมีหัวใจดวงเดียวกัน คิดใหม่ พูดใหม่ ทำใหม่ ปฏิวัติปฏิรูปกายวาจาใจของเราใหม่ ฟันฟูใหม่ ด้วยหัวใจนักบวชดวงเดียวกันที่จะยกยอพระพุทธศาสนา ที่จะนำพาสรรพสัตว์ทั้งหลายไปสู่ที่สุดแห่งธรรม

หลวงพ่อดีชอบปฏิบัติของพระอาจารย์สมพร จนทวโร เห็นท่านกำลังปลุกฝังพนักงานที่ศาลาดุสิต นำสวดมนต์ สวดสรรเสริญฯ

ให้ธรรมทาน นำนั่งธรรมะ แล้วก็ชวนตั้งกองกฐินหรือผั่งจนถาวร แล้วก็เอาผั่งรยถาวรใส่เข้าไปแทนที่ นำธรรมะที่ได้ศึกษามาจากพระไตรปิฎกบ้าง จากครูบาอาจารย์ จากพระเดชพระคุณหลวงพ่อตัตตชีโวบ้าง จากหลวงพ่อบ้างมาเล่าสู่กันฟัง ตอนนี้อยู่เหมือนว่าจะมีพระอาจารย์ในทีมขึ้นมาฝึกเทศน์สอนด้วย อย่างนี้น่าชื่นใจ หลวงพ่อก็เข้าใจว่าลูกทุกรูปก็คงกำลังทำกันอยู่ แต่เห็นอยู่รูปเดียว ก็เลยขึ้นชมรูปเดียวไปก่อน แต่การขึ้นชมรูปเดียวก็หมายถึงว่า ขึ้นชมทั้งหมดนะ แต่ยกตัวอย่างแค่หนึ่งรูปนี่ว่าเป็นสิ่งที่ดี ควรแก่การอนุโมทนา

หลวงพ่อบอกอนุโมทนากับลูกทุกรูป ที่ได้ตั้งใจประพฤติปฏิบัติธรรมกันในช่วงพรรษาที่ผ่านมา ยังประโยชน์ตนและประโยชน์ผู้อื่นให้บังเกิดขึ้น และก็ได้มาร่วมกันปวารณาในวันมหาปวารณา เพื่อที่จะช่วยชี้มุมทรัพย์ให้กันและกัน เพื่อให้ได้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเป็นนักบวช ทั้งทำโดยธรรมนิยมปฏิบัติและที่ตั้งใจทำแบบในสมัยพุทธกาล รวมทั้งมโนปณิธานที่จะรวมหัวใจเป็นหนึ่งเดียวกัน จะศึกษาประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมวินัยให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป เพื่อที่จะได้นำหมู่สรรพสัตว์ทั้งหลายไปสู่ฝั่งพระนิพพาน และนำพาไปสู่ที่สุดแห่งธรรม รวมทั้งได้นำปัจจัย ๔ มาร่วมสร้างบุญกับหลวงพ่อกับบางรูปก็ได้มีวิริยอุตสาหะสวดท่องปาติโมกข์ได้ ทรงจำบาลีไวยากรณ์ได้

บุญทั้งหมดนี้รวมกับบุญของพระนิพพาน พระพุทธเจ้าจักรพรรดิ พระตันธาดุตันธรรม พระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

(สด จนทสโร) ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย และคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ตลอดจนท่านบารมี คีลบบารมี เนกขัมมะปัญญา วิริยะ ขันติ สัจจะ อธิษฐาน เมตตา อุเบกขาบารมี จงมาประชุมรวมกันในศูนย์กลางกายฐานที่ ๗

ให้กลั่นกายวาจาใจ ธาตุธรรมเห็นจำคิดรู้ของลูกทุกรูป ให้สะอาดบริสุทธิ์หลุดพ้นจากการเป็นปาวเป็นทาสของพญามาร จากวิบัติปากคักดีลีลธี วิบากกรรมวิบากมาร อุปสรรคต่าง ๆ นานาในชีวิต ทุกข์โศกโรคภัย สิ่งที่ไม่ดีต่าง ๆ ที่ติดข้ามภพข้ามชาติมาจนกระทั่งถึงปัจจุบันนี้ให้มลายหายสูญไปให้หมด ให้กายวาจาใจ ธาตุธรรมเห็นจำคิดรู้ของลูกทุกรูปสะอาดบริสุทธิ์ผ่องใส เหมาะสมที่จะเป็นภาชนะรองรับบุญใหญ่ รองรับวิชชาธรรมกายของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ก้าวเดินไปด้วยใจศรัทธา

ขอให้ลูกทุกรูปได้บำเพ็ญเนกขัมมบารมีให้ได้ตลอดรอดฝั่ง อย่าได้มีอุปสรรคอันใดมาขัดขวางในหนทางบำเพ็ญเนกขัมมบารมีนี้ จะศึกษาเล่าเรียนธรรมวินัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้แตกฉานทั้งปริยัติ ปฏิบัติ ปฏิเวธ จะเทศนาทำให้ไพเราะเบื้องต้นท่ามกลางเบื้องปลาย ให้บริสุทธิ์บริบูรณ์ทั้งอรรถและพยัญชนะ ใครได้ยินได้ฟังธรรมก็ให้มีความปีติเลื่อมใสจนพองสยองเกล้า ให้ดีอกดีใจให้บรรลुरुทธมกายกันหมดทุกคน

ความปรารถนาอันใดที่ลูกทุกรูปได้ตั้งใจเอาไว้อย่างดีแล้ว เป็นไปเพื่อการสร้างบารมี ขอความปรารถนานั้น จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ จงเป็นผลสำเร็จ ด้วยอาณูภาพแห่งพระธรรมกายของพระพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ จงทุกประการเทอญ ๑